

פרשת תזריע התשע

1) "וַיֹּפֶן אַהֲרֹן אֶל מִרְאֵם וְהָנָה מְצֻרוּתָה
וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה: בַּי אֲדֹנִי אֶל נָא
תְּשַׁתְּעַלְּנוּ חֲטֹאת אֲשֶׁר נָאָלָנוּ וְאֲשֶׁר
חֲטָאָנוּ" (במדבר י"ב, י"א)

2) "אָמַר רִישׁ לְקִישׁ מֵהַ דְּכַתִּיב:
זֹאת תְּהִיה תּוֹرַת הַמְצֻרוּת?
זֹאת תְּהִיה תּוֹרַתְּךָ שֶׁמֶן רָע
(ערכין ט"ז ע"ב)

"השמר ברגע הצרעת לשומר מאד ולעשות....
זכור את אדר עשה האליה למרים אני בדורך בצעתכם ממצרים" (דברים כ"ד, ח-ט)

4) ..הלב הקדוש והטהור זהה נעצב ממש מרוב צער כאשר חש בחשו הבירא, את האומללות שבחיים ביחס לההפקחות הנוראה השולטות בח"י החברה ברגען להאיסורים החמורים שבתורה הנוגעים לטהרת הדיבור ואיסורי רכילות ולשון הרע ביחוד, ולא היה מוצא מנוח בנפשו עד אשר עלה בידו לייצור את יצירתו הקדושה הראשונה שעל שמה נקבע שמו הגדול לדורות הוא הספר המקודש "חֲפֹץ חַיִם"..., אבל החפש חיים לא הלך בעניין זה המכאייב כל כך את החוש המוסרי לסגן את הדברים בצורה של הטפה מוסרית כי אם הכל העמיד על יסוד ההלכה המאוישת..... אמנם זמן הגון אחריו אשר כבר נתפשט הספר הקדוש הזה בכל חוגי התלמיד ההלכוטי מצא לו לנכון לפרסום גם כן ספר מוסרי מלא מוסר טהור תורה אמת ויראת שמים ברורה שהוא מייסד בעקוורו על הצד המוסרי הטהור של הנקיון הדיבור זהה הספר "שמירת הלשון"
(מאמרי הראיה עמ' 132-131)

5) "מי האיש החפש חיים, אוּהֵב יְמִים לְרָאֹת טָוב נִצְור לְשׁוֹנָךְ מָרָע וְשִׁפְתִּיךְ מְדָבֵר מְרָמָה סָוֶר מָרָע וְעַשָּׂה זָב בְּקַשׁ שְׁלוֹם וּרְוֹדְפָהוּ" (תהלים ל"ג, יג-טו)

6) "מעשה ברוכלי אחד שהיה מוחזיר בעירותה שהיו סמכות לציפוריו והוא מכרייז ואומר: מי רצח ליקנות סם חיים. התקבצו סביבו. ר' יני היה יושב ופושט בטרקלין שמע אותו מכרייז "מי רצח ליקנות סם חיים". אמר לו: "עליה לךאן מכור לי". אמר לו: "אין אתה צרייך לנו, לא אתה ולא הדומים לך". הטריח עלייו. עליה אליו, הוציאו לו ספר תהילים הראה לו פסוק "מי האיש החפש חיים" מה כתיב בתורה "נצח לשונך מרע סור מרע ועשה טוב", א"ר ינא כי ימי הייתה קורא הפסוק זהה ולא הייתה יודעת היכן הוא פשוט עד שבא רוכל זה והודיעו" (ויקרא רבba ט"ז ב)